

عنوان مقاله:

پیش بینی مشکلات رفتاری فرزندان بر اساس اضطراب مادران با نقش میانجی خودپنداره فرزندان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا عباسپور آذر - گروه روانشناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نرگس حاجی زینلی - گروه روانشناسی عمومی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق حاضر پیش بینی مشکلات رفتاری فرزندان بر اساس اضطراب مادران با نقش میانجی خودپنداره فرزندان بود. روش پژوهش توصیفی با طرح همبستگی مبتنی بر معادلات ساختاری بود. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه ۴۰۰ مادر (۳۰ تا ۴۰ سال) دارای مدرک کارشناسی بود که فرزندان ۷ تا ۱۲ ساله داشتند و ساکن شهر تهران و در مراکز درمانی مستانه و آپادیس (منطقه ۱) و مراکز رو شنا و رهنمود (منطقه ۴) در شش ماهه اول سال ۱۴۰۰ پرونده روان شناختی اضطراب داشتند بودند. بدین منظور، به صورت دردسترس و بر اساس فرمول کوکران و جدول مورگان ۱۶۹ کودک ۷ تا ۱۲ سال همراه با مادرانشان انتخاب شدند. شرکت کنندگان پرسشنامه های مشکلات رفتاری کانرز (۱۹۹۰)، اضطراب بک (۱۹۹۳)، و خودپنداره بک (۱۹۷۸)، تکمیل کردند. علاوه بر آمار توصیفی از همبستگی پیرسون، تحلیل رگرسیون و معادلات ساختاری استفاده شد. همچنین تحلیل دادهها با نرم افزار SPSS-۲۶ و AMOS استفاده شد. یافته ها نشان داد اضطراب مادران به همراه خودپنداره کودکان، در مجموع ۶۳ درصد از واریانس مشکلات رفتاری کودکان را تبیین می کند. خودپنداره کودکان رابطه بین اضطراب مادران و مشکلات رفتاری کودکان را به صورت مثبت و معنادار میانجی گری می کند. افسردگی مادران به صورت مثبت و معنادار مشکلات رفتاری فرزندان را پیش بینی می کند. مدل ساختاری پژوهش با دادههای گردآوری شده برازش دارد. به عنوان نتیجه گیری می توان گفت مشکلات رفتاری فرزندان تحت تاثیر ویژگی های روانشناختی مادران است.

کلمات کلیدی:

مشکلات رفتاری کودکان، اضطراب مادران، خودپنداره فرزندان، مشکلات رفتاری فرزندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1554518>

